

Rozvodovost roste kontinuálně od roku 1950, kdy byl přijat zákon o právu rodinném. Odborníci soudí, že se počet fakticky rozvrácených manželství dlouhodobě nemění, mění se jen způsob řešení krizí. Sňatečnost klesá od počátku 90. let, důvodem je odklad sňatku do pozdějšího věku, neuspokojivé materiální zabezpečení mladých partnerů či rozhodnutí žít v nesezdaném soužití.

Nutno však podotknout, že rodina je velice konzervativní společenský útvar, což potvrzují odborné studie tím, že určité základní tradiční normy a principy jsou i v dnešních rodinách zachovány a děti jsou k nim vedeny. Ačkoli jsou dnes rozšířeny představy o rozpadu klasické rodiny, není tomu tak a základní hodnoty rodinného soužití přetrvávají.

K uchování základních hodnot rodinného života by měly vést především morální pravidla života společnosti. Bohužel tato nevynutitelná pravidla často nestačí a mnohé vztahy mezi členy rodiny musí být regulovány právem. Rozsáhlá oblast právní úpravy vyživovací povinnosti se vyvíjela tradičně a kontinuálně, byla vždy spjata s ekonomickými problémy rodiny.

V České republice je základní právní úpravou rodinného práva zákon o rodině č. 94/1963 Sb., který je účinný od 1. 4. 1964. Prošel řadou novelizací z nichž nejvýznamnější byla zákonem č. 91/1998 Sb.. Novelizovaná ustanovení nabyla účinnosti 1. 8. 1998 a přizpůsobila mnohá ustanovení zákona o rodině novým společenským poměrům, jak o tom blíže pojednává tato práce.

Nicméně stále je třeba všimnout si otázek, které nejsou právně uspokojivě vyřešeny, či otázek, které se neustálý společenský vývoj přináší.

Nejpalčivějšími problémy v oblasti vyživovací povinnosti je problematika určování rozsahu výživného, jeho zálohování státem a následného vymáhání od neplnících povinných.